

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/506/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114222553
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114222553.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte v zložení JUDr. Mária Podhorová predsedníčka senátu, JUDr. Peter Priehoda a JUDr. Anna Snopčoková členovia senátu v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, P. O. Box 41, IČO: 47 233 516 proti žalovanej V. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, L. L., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníčkou B. F., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti spotrebiteľského združenia OSA so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený Advokátskou kanceláriou HKP Legal s. r. o. so sídlom Sasingova 6 Bratislava, IČO: 36 727 343, o zaplatenie 100,01 € s prísl. o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31. 03. 2015 č. k. 7C/221/2014-54 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e.
Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 100,01 € s prísl. z titulu uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20. 02. 2008. Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu premlčania uplatneného práva, keď nárok považoval za plnenie v zmysle § 451 Obč. zákonníka, kedy si strany podľa neplatnej zmluvy majú vrátiť všetko, čo podľa nej dostali a premlčacia doba plynie dňom nasledujúcim po vyplatení čiastky, ktorá bola vyplatená dňa 20. 02. 2008. Premlčacia doba uplynula dňa 21. 02. 2010, žaloba bola podaná na súd dňa 17. 10. 2014. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 OSP, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neuplatnila náhradu trov konania ani zo spisu jej tieto nevyplývali, rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznal. Náhradu trov konania však priznal v tom čase vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej majúca za to, že má rovnaké práva ako účastník konania a preto má i právo náhradu trov konania, pokiaľ ním podporovaný účastník v spore zvíťazil. Priznal mu náhradu za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej), po 16,60 € a 2 x režijný paušál 8,39 € spolu s DPH, na ich úhradu zaviazal neúspešného žalobcu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o povinnosti žalobcu uhradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy právneho zastúpenia. Napadnutému rozhodnutiu vytýka nedostatok odôvodnenia účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Nenapáda otázku samotného právneho zastúpenia ako takého, ale účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o povinnosti k náhrade trov konania. Má za to, že súd prvej inštancie pri posudzovaní otázky účelnosti trov právneho zastúpenia nebral do úvahy, že v prípade vedľajšieho účastníka ide o subjekt ex lege považovaný za odborne spôsobilý na vykonávanie práve toho, k čomu si „najíma“ právneho zástupcu a teda, že danú činnosť môže vykonávať aj sám. Na podporu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 06. 2014 sp. zn. 6 NCdo 9/2013, v ktorom

najvyšší súd uviedol „vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci“. Poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 NCdo 5/2013, ktoré sa týka priamo účelnosti náhrady trov konania právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka, keď nepriznanie náhrady trov konania tomuto vedľajšiemu účastníkovi súdmi nižších stupňov považoval za správne a riadne odôvodnené ich nadbytočnosťou a teda aj neúčelnosťou. Tvrdí, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné, domáha sa jeho zmeny tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP) preskúmal veci v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

4. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa ust. § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

6. Podľa ust. § 470 ods. 4 CSP konanie začaté do 30. 06. 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. 06. 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, považuje za potrebné poukázať na to, že od 01. 07. 2016 nadobudol právnu účinnosť nový procesný predpis zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Zároveň bol zrušený dovtedajší zákon č. 99/12963 Zb. Občiansky súdny poriadok. V zmysle platnej a účinnej právnej úpravy (§ 470 ods. 1 CSP) pokiaľ nie je ustanovené inak, sa nový Civilný sporový poriadok použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že podľa § 470 ods. 4 CSP konanie dokončí krajský súd podľa stavu platného do 30. 06. 2016. Nakoľko neupravuje právny inštitút vedľajšieho účastníctva tak, ako tento bol známy z § 93 Občianskeho súdneho poriadku, nové inštitúty a to intervenient a osobitný subjekt (§ 81 až 88 a § 95 CSP) nemožno stotožňovať s dovtedajším vedľajším účastníkom, podľa zaniknutej právnej úpravy, pretože nový Civilný poriadok upravuje možnosť týchto subjektov vystupovať v konaní úplne iným spôsobom.

8. Odvolací súd vzhľadom na vzájomný vzťah ustanovení § 470 ods. 1 a 472 ods. 2 CSP konštatuje, že aj keď nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikácie procesno-právnych noriem, rešpektuje zároveň procesný účinok tých úkonov (procesných), ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy a teda ostal zachovaný aj po 30. 06. 2016. Platí teda, že ustanovenia novej právnej úpravy sa v odvolacom konaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu od dňa účinnosti (01. 07. 2016) a to so všetkými jeho dôsledkami. Táto sa prejaví až pri odvolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán a bol by aj v rozpore s čl. 2 a 3 novej právnej úpravy - Civilného sporového poriadku.

9. Odvolací súd teda dospel k záveru, že je funkčne, vecne, kauzálne a miestne príslušným súdom na rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, konkrétne trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka aj napriek tomu, že inštitút vedľajšieho účastníctva nová právna úprava nepozná.

10. Odvolací súd vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu posudzoval napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z pohľadu ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 OSP, teda z hľadiska jeho preskúmateľnosti, teda dostatočného a presvedčivého odôvodnenia.

11. Pokiaľ ide o rozhodovanie o náhrade trov konania, toto je založené na zásade úspešnosti v konaní. Pokiaľ teda vtedajší vedľajší účastník legitímne v konaní vystupoval a bol zastúpený splnomocneným advokátom, mal právo na náhradu trov konania za podmienky, že jeho trovy boli vynaložené účelne. Práve proti účelnosti týchto trov namieta v odvolaní žalobca.

12. Odvolací súd s dôvodmi odvolania nesúhlasí, pretože preskúmaním spisu zistil, že vedľajší účastník, ktorý riadne vstúpil do konania, podal vo veci písomné vyjadrenie založené na č.l. 37 až 39, a z obsahu tohto vyjadrenia je dostatočne zrejmé, že bol s predmetom konania podrobne oboznámený a v dôvodoch písomného vyjadrenia sa vecne zaoberá predmetom konania. Uvedené vyjadrenie nemožno považovať za len formulárové vyjadrenie, v ktorom by došlo len k doplneniu určitých údajov, odvolací súd názor žalobcu odvolateľa o nadbytočnosti a neúčelnosti trov právneho zastúpenia nezdieľa. Predmet konania v uvedenom vyjadrení posúdil právny zástupca vedľajšieho účastníka podrobne, ako po skutkovej a právnej stránke so záverom, že žaloba je nedôvodná, navrhol túto zamietnuť.

13. Pokiaľ žalobca namieta nedostatok odôvodnenia odvolací súd sa nestotožňuje s touto námietkou žalobcu, opätovne zdôrazňuje, že zásadnou otázkou pre priznanie náhrady trov konania je otázka úspešnosti v konaní. Pokiaľ ide o skúmanie účelnosti trov konania, zásadne platí, že každý sa v konaní môže dať zastúpiť kvalifikovaným právnym zástupcom, je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že v tomto prípade automaticky nastupuje prvý úkon právnej služby - prevzatie a príprava, rovnako za dôvodný treba považovať aj minimálne jedno písomné vyjadrenie k žalobe, ktoré tak ako bolo povedané vyššie - v tomto prípade odvolací súd nehodnotil ako hromadné formulárové podanie v zmysle odvolacích námietok.

14. Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

16. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).